

Anem a jugar

L'estiu és l'època de l'any que invita a eixir al carrer i gaudir de la fresqueta que a boqueta de nit comença a sentir-se després del sufocant calor que ha fet durant el dia. Aleshores és el moment adient per a practicar tots aquells jocs que han anat deixant de racó la influència de la TV., les joguines mecanitzades com ara les nines que parlen, mongen i fan de tot, els cotxes que van sols etc...

Amb aquesta manera de viure apressurada, en què treballar i guanyar diners té una excessiva importància, ens hem preocupat pel temps lliure, l'hem valorat i fins i tot hem desenvolupat tota una cultura de l'oci.

Però cal pensar que els nostres avant-passats també tenien la seua manera d'omplir els moments de descans i d'esbargiment, malgrat una vida més dura, en la que es treballava de sol a sol, tant joves com vells.

Els xiquets no tenien tantes coses com els d'avui per distraure's i és per això que desenvolupaven més la imaginació a l'hora de cavillar jocs.

De ben menudes les xiquetes ajudaven a la mare en les feines de la casa, com pastar, filar, fer la bugada, etc. Després de fer aquestes tasques solien eixir al carrer i practicar aquests jocs:

"La porreta": Es ficaven pilots de terra amb agulles de cap roblidos i amb una pedra, d'una corta distància, es tirava al muntonot. Si s'endevinava, totes les agulles que quedaven al descobert oren per a la xiqueta que havia tirat.

"El buf": El mateix joc anterior es feia bufant; cal pensar que aquella que tenia més capacitat toràcica s'emportava més agulles. (També bufariem ara per un grapaet d'agulles de cap!!).

Com les agulles de cap hi havia que comprar-les i diners n'hi havien pocs, pareix que per tal de for-se amb un grapaet d'agulles, les xiquetes ho pensaven tot, i ací va un altre d'agulles, el que anomenaven **"Cabesa-culao"**: una xiqueta es fica una agulla a la mà, el cap podia estar cap al dit gros o cap al menut. Tancaven la mà i la que "pagava" ficava una gullota damunt del puny, si la posició era la mateixa guanyava i s'emportava l'altra agulla; es deia "culao" quan estava de punta el dit gros i "cabosa" al contrari.

Deixant les agulles de costat anem a recordar un joc que no tenia d'altra finalitat que la de divertir-se i no es guanyava cap premi.

"Maneta": Es ficaven dos equips amb el mateix nombre de membres cadacú darrera de dues ratlles separades per uns quinze metres. La qui "pagava" anava a l'altre equip que tenia les mans amb els palmells cap amunt i anava pegant amb la mà. Pegava una palmada més forta a la que estava "en babilia" i cixia corrent, la que havia robut la palmada forta tenia que aconseguir-la abans d'aplegar a l'altra ratlla, si ho feia se l'enduia per al seu equip. Guanyava l'equip que tenia més membres al finalitzar el joc.

"Els esclots de Déu": Les xiquetes es ficaven sentades formant rotlle i anaven passant-se una pedra, mentre tan cantaven:

"Els esclots de Déu fan cap a St. Joan,
tiram al gram,
St. Pero li va al darrero
con el tripi tripi tram".

Quan la cançó acabava, qui tenia la pedra era sacsejada mentre es repetia "con el tripi, tripi, tram".

Altres jocs els recordem més bé per que els hem practicat més recentment, i és per això que no fa falta el explicar-los, però sí anem a enumerar uns quants:

"El llorón", "Eixambra, codony, ya vienes ya voy", "Samborí", "La pirindola", "Saltar a corda", mentrestant es cantaven aquelles cançons...

"Pom, pom, ¿quién es? el cartero,
¿y las cartas? al correo,
¿y las niñas? a paseo..."

"El cocherito lere, me dijo anoche, lere,
que si queria, lere, montar en coche, lere,
y yo le dije, lere, con gran salero lere,
no quiero coche, lere,
que me mareo, lere..."

"El nombre de Maria que cinco letras tiene,
la m, la a, la r, la i, la a, MA-RI-A"

"A una, la curuna, mi marido está en la cuna
y le ponen la vacuna y le dan el biberón,
chim pom"

"Una y dos patatin y patatón, a cómo van los
huevos, a 32. Démelos a 30, no puede ser. Sale
la criada, con los pelos de punta:

¡Caramba, qué es esto!
Pan con queso, queso con pan,
sale el perro y no le dan..."

"Al pasar la barca me dijo un barquero, las
niñas bonitas no pagan dinero..."

"Una, dos, tres y cuatro, se venden cerillas en el estanco..."

Recordar tots els jocs i cançons d'aquells temps seria massa llarg, així que anem a deixar-ho ací.

I no penseu que els xics no jugaven, encara que aquest article l'hem dedicat als jocs de xiques, en una altra ocasió tornarem amb aquest mateix tema i recordarem què feien els xiquets, alguns temps enrere per a divertir-se una estona.

